

За педагогічні КАДРИ

24 ЛЮТОГО
1958 року
ПОНЕДІЛОК
№ 4 (51)
Ціна 15 коп.

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМПІТЕТУ ЛКСМУ І
ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

ОПЛОТ МИРУ

Радянській Армії — 40 років! За чотири десятиріччя вона пройшла великий і славний шлях: мужньо відстоювала свободу і незалежність Радянської держави, героїчно захищала величні завоювання Жовтневої революції, віддано служила інтересам народу.

40 років тому великий Ленін підписав декрет про створення Червоної Армії. Весь світ знає, що першим декретом Радянської влади був ленінський декрет про мир. Армія була створена, щоб цей мир зберегти.

Наша рідна Радянська Армія — армія-визволителька. Це перша (але тепер уже не єдина) в світі армія, створена трудящими для захисту своїх інтересів, армія, яка відстоює мир і дружбу народів, яка прагне знищення всіх і всяких воєн. Розгром інтервентів і білогвардійців у роки громадянської війни, повна перемога над гітлерівською армією переконливо продемонстрували міць, по виразу В. І. Леніна, «нові воєнної організації нового класу».

Головна і докорінна особливість нашої армії — її дійсно народний характер. Вона народилася в надрах визволеного народу, стоїть на сторожі його соціалістичних завоювань і користується його могутньою підтримкою.

Могутність нашої армії — насамперед в її моральних якостях, у тісній єдності з народом, в усвідомленні справедливості мети, якій вона служить. Кожен наш воїн знає, що він захищає велику справу Жовтня, свою соціалістичну Батьківщину, мирну працю її народу по будівництву комуністичного суспільства.

Радянські Збройні Сили виховані Комуністичною партією в душі радянського патріотизму і пролетарського ін-

тернаціоналізму, в душі відданості ідеям комунізму. Ось чому Радянська Армія — це могутній оплот сил миру і прогресу.

Виконуючи заповіт В. І. Леніна зберігати «обороноздатність нашої країни і нашої Червоної Армії, як знищю ока», Комуністична партія, Радянський уряд, весь народ на базі успіхів важкої промисловості робить все для дальшого зміцнення наших Збройних Сил відповідно сучасному рівню науки і техніки. Радянська Армія і Флот оснащені найновішою зброєю, технікою і стоять на високому рівні, якого вимагають інтереси захисту Радянської держави.

В день ювілею Радянської Армії ми славимо свої доблесні Збройні Сили, вітаємо радянського воїна — захисника миру і з глибокою шаную схиляємо голови перед могилами тих, хто поліг в боях.

Поруч з нами, в інституті, працює чимало людей, які брали участь у запеклих боях з ворогом у лавах Радянської Армії. Це викладачі О. Павелко, М. Брегада, В. Рокитко, Г. Івашина, П. Волинський, І. Гурін, Ф. Поліщук, Д. Вознюк, П. Гуменний, К. Янковський, вчений секретар наукової частини В. Парасунько, службовці І. Галаєв, Ф. Форналяк, М. Босенко, аспіранти М. Кузей, В. Гакен, А. Дяченко, М. Рябухін, О. Дейнега, студенти І. Шкляр, Ю. Гусаковський, С. Шабінський та інші.

Від перших солдатів революції до юнака, що народився вже після перемоги соціалізму в нашій країні, з покоління в покоління передаються героїчні традиції незламної вірності народній справі, вірності ленінським ідеям. Вони передаються, передаватимуться і житимуть вічно.

У К А З

Президії Верховної Ради СРСР Про нагородження Ленінської Комуністичної Спілки Молоді України орденом Леніна

Відзначаючи велику роботу, проведenu комсомольськими організаціями Української РСР по мобілізації молоді на успішне виконання завдань Комуністичної партії і Радянського уряду по швидкісному будівництву нових шахт у Донбасі і виявлену в цій важливій, державній справі ініціативу, нагородити Ленінську Комуністичну Спілку Молоді України орденом Леніна.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
К. ВОРОШИЛОВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль, 18 лютого 1958 р.

Підвищити рівень агітаційної роботи серед виборців

16 березня — день виборів до Верховної Ради СРСР. З кожним днем все ширше розгортається агітаційна робота серед населення. В цій великій політичній справі головну роль відіграє агітатор, який безпосередньо доносить до виборців живе, дійове слово. Він на конкретних матеріалах показує, як на практиці здійснюється піклування Комуністичної партії та Радянського уряду про зростання матеріального і культурного рівня нашого народу.

Наш інститут має велику армію агітаторів. Досить сказати, що лише на фізико-математичному факультеті агітаційною роботою займаються близько 60 студентів. Це, головним чином, комсомольці.

На нашому агітпункті для агітаторів проводяться систематичні інструктивні наради. Так, уже відбулися наради з таких питань: рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС, Звернення Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до виборців.

Сумлінно працюють старші агітатори М. Карачун,

**ДО ВИБОРІВ
ЗАЛИШИЛОСЯ
19 ДНІВ
Хай як кравіше
сяють вогні
наших агітпунктів!**

Т. Лосінська. Вони щоденно цікавляться роботою своїх агітаторів, надають їм належну допомогу. Агітатори А. Войцехівська, А. Пліш, М. Коровицька, Н. Тарануха, В. Череди́нченко, Н. Ванько, С. Вільчинська і інші часто відвідують виборців, роз'яснюють Положення про вибори. Проте серед агітаторів є ще студенти та аспіранти, які нерегулярно зустрічаються з виборцями (П. Карпенко).

Поряд з індивідуальними методами агітаційної роботи важливе місце займають також масові форми агітації. На нашому агітпункті для виборців читаються змістовні лекції. Так, кандидатом фізико-математичних наук доцентом В. М. Коноваловим прочитана лекція про атомну енергію та використання її в мирних цілях, кандидатом історичних наук І. Морозом — про міжнародне становище Радянського Союзу

тощо. Після лекції відбуваються концерти художньої самодіяльності або ж демонструються кінофільми.

Масові зустрічі з виборцями будуть присвячені також 40-річчю Радянської Армії, Міжнародному жіночому дню, 10-річчю Чехословацької Республіки.

Але в роботі агітпункту агітколективу є ще зовнішні недоліки. Не всі агітатори енергійно включилися в агітаційно-пропагандистську роботу, з виборцями несистематично.

До дня виборів лічені дні, тому завданням є перевірка списку виборців. Крім того, агітаторам в найближчі дні потрібно горнути агітаційну роботу кандидатів у депутати Рад Союзу — О. Ченка та до Ради Народних Депутатів М. С. Синицю.

Ми маємо всі можливості провести агітаційну роботу серед населення на високому рівні і домогтись того, щоб наш агітпункт був зразковим.

В. РОКИТКО,
зав. агітпунктом виборчої дільниці № 99/99.

Агітколектив розгорнув активну роботу

Наближаються вибори до Верховної Ради СРСР.

Звернення ЦК КПРС до виборців викликало велике політичне і трудове піднесення серед трудящих нашої країни.

Більше ста викладачів і студентів нашого факультету проводять велику роботу по підготовці до виборів на нашій виборчій дільниці. З кінця січня почав працювати агітколектив мовно-літературного факультету. Для роботи виділено 19 старших агітаторів з викладачів та аспірантів і 75 — агітаторів-студентів.

За цей час вже проведено чотири наради агітаторів. Активно працюють з виборцями агітатори В. Малєва, З. Племєнок, О. Рябенко та інші. Проте деякі агітатори обмежуються тільки короткими індивідуальними розмовами з окремими виборцями.

Агітатори запрошують виборців на масові вечори, що

організуються агітпунктом в актовому залі інституту. Для виборців читаються доповіді. Після доповідей влаштовуються концерти силами студентів інституту; демонструються кінофільми.

Зараз агітколектив вирішив провести в агітпункті і на квартирах деяких виборців бесіди про виховання дітей, про профілактику деяких хвороб і ін. Але особливу увагу агітатори в наступні дні приділять бесідам про Звернення ЦК КПРС до виборців і про виступ М. С. Хрущова у Білорусії.

Агітколектив зараз вступає у найвідповідальніший період своєї роботи. Нам треба ще і ще раз перевірити роботу кожного агітатора, замінити тих, хто не вмє або не хоче, як потрібно, працю-

вати. Треба відвідувати бесіди агітаторів і доручати проведення бесід не тільки студентам, а й викладачам. З цього тижня, крім щоденних чергувань агітаторів з 3-х до 10 годин вечора в агітпункті, агітколектив буде проводити щоденні консультації агітаторів. Нам треба посилити зв'язки агітаторів з виборцями.

До деякої міри утруднює роботу наших агітаторів те, що один з наших агітпунктів знаходиться не в нашому інституті і недостатньо обладнаний. Треба, щоб центром всієї агітаційно-масової роботи серед виборців став клуб нашого інституту.

Нашому агітколективу цікаво було б знати думку інститутської громадськості про роботу на агітпункті, тому що робота серед виборців — це відповідальна справа.

Ф. СЛОБОДИНЬКА.

Таких зборів чекали давно

Початок був звичайний. Кожен, захопивши з собою книгу, старався зайняти місце в останніх рядах. Перші ряди, як завжди, пустували. Явка на збори також була «звичайною»: з 280 активістів понад 70 не з'явилися. Після перерви задні ряди поріділи, ті, що сиділи в середніх, зайняли місця ближче; і тоді між тими, що залишилися, відбулася серйозна розмова. Залишилися, звичайно, ті, кому не байдуже, який стан справ у нашій організації.

Про досягнення не говорили. В доповіді зборам секретар комітету ЛКСМУ т. Горбач охарактеризувала стан справ у комсомольській організації інституту, комсомольську роботу на факультетах, в окремих комсомольських групах.

Так, на мовно-літературному факультеті (колишній секретар — т. Бойко) на бюро не обговорювалося жодне питання навчальної та ідейно-виховної роботи. Секретар комсомольського бюро фізико-математичного факультету т. Семко всю роботу має виконувати сам, фізичне бюро не стало організатором керівної діяльності і не вносить у роботу виявлене комсомольське бюро педагогічного факультету (секретар — т. Яременко).

У комсомольських групах не вжито постановленої програми проведення вечірніх і зборів. Уваги не беруть, часто проходять на рівні, після культурно-виховних зборів не виконують, а за «культурництвом» забувають про всі інші ділянки роботи, зокрема про навчальну роботу, як основну. Жодна з груп не виявила ініціативи взяти участь у допомозі будівникам комсомольських шахт, доми.

Ідейно-виховна робота в деяких групах не планується, пущена на самоплив: комсорги тт. Теліченко, Архипова, Левицька взагалі виступають проти планів. Комсомольські збори не стали ще у нас школою комуністичного виховання; відбуваються рідко, проходять довго, нецікаво, сухо, а рішення виносяться такі, які нікого ні до чого не зобов'язують (як приклад наводився II курс фізико-ма-

тематичного факультету, де секретарем т. Середній).

Чому ж створилося таке становище? Насамперед тому, що активісти академічних груп часто приховують прогульників, ледарів. Комсорги, профорги іноді беруть їх під захист, замість покарання відстоюють їх перед деканатами. Комсомольці-активісти часто не є прикладом ні в навчанні, ні в поведінці. Так, комсорг т. Каплун вчиться на «посередньо», комсорг т. Вихристюк прибула на заняття із запізненням на 5 днів. Комсорг т. Греков часто порушує дисципліну на лекціях. Виступаючи вказували, що недостатню увагу керівництву комсомольською організацією приділяло партійне бюро інституту. Газета «За педагогічні кадри» недостатньо висвітлювала питання комсомольського життя.

Обговоривши пропозиції, дані в доповіді т. Горбач, а також у виступах окремих товаришів, збори прийняли розгорнуте рішення.

До 40-річчя ВЛКСМ між комсомольськими групами розгортається соціалістичне змагання на кращу постановку внутрішньо-комсомольської та громадсько-корисної роботи. Переможець у змаганні — комсомольська група — не повинен мати жодного академбронника, заліки треба складати в строк, успішність з соціально-економічних дисциплін повинна бути лише відмінною і доброю. Жодного пропуску лекцій! Кожному — комсомольське доручення!

Однією з важливих умов у змаганні повинна бути активна участь усіх комсомольців у наукових гуртках, у художній самодіяльності; кожен комсомолец зобов'язаний відпрацювати 20 днів на будівництві, для чого на курсах треба створити будівельні бригади.

Переможці в змаганні (комсомольські групи) будуть нагороджуватися Почесними грамотами ЦК ЛКСМУ та туристськими путівками по СРСР.

Рішення конкретні, дійові, зобов'язують кожного комсомольця до їх виконання, кличуть активно включитися в життя комсомольської організації інституту. Наслідки самі не прийдуть.

До роботи, товариші!
В. ЯРЕМЕНКО.

Коли комсомольське бюро не керує...

10 лютого на мовно-літературному факультеті відбулися комсомольські збори, на яких обговорювалося рішення комітету комсомолу інституту — «Про незадовільну роботу комсомольського бюро мовно-літературного факультету».

У багатьох виступах, в тому числі і у виступі секретаря комітету комсомолу т. Горбач, відзначалося, що комсомольське бюро факультету у першому семестрі зовсім не керувало роботою курсових бюро, роботою комсомольського активу. Бюро не приділяло належної уваги питанням трудової і навчальної дисципліни, не виконувало рішень комітету комсомолу. Недостатньо була політмасова робота, не проводилися тема-

тичні збори на курсах і в групах, погано пройшла передплата на молодіжні газети. Серед членів бюро задовільно працював тільки А. Прокопенко.

Збори заслухали також інформацію декана факультету А. К. Данилюка про підсумки зимової сесії. І тут також комсомольці відзначили чимало недоліків. Комсомольці виступили з конкретними пропозиціями, які необхідно врахувати новому факультетському бюро.

Збори прийняли рішення, в якому вказані заходи щодо поліпшення комсомольської роботи.

Л. КАЦМАЗОВСЬКА,
студентка IV курсу мовно-літературного факультету.

14 лютого колектив нашого інституту урочисто відзначав 65-річчя з дня народження та 40 років науково-педагогічної діяльності завідувача кафедрою української літератури професора Петра Костянтиновича Волинського.

16-та година. Акторів зал інституту запрошують викладачі, аспіранти, студенти, працівники інституту. Серед присутніх — представники вищих учбових і наукових закладів столиці, гості з Вінницького, Запорізького та Житомирського педагогічних інститутів, колишні учні ювіляра.

Сцена залу святково прибрано. За столом президії — П. К. Волинський, представники дирекції та парторганізації інституту, шановні гості.

Вступним привітальним словом вечір відкриває заступник директора інституту В. К. Мітюров. Він тепло поздоровляє Петра Костянтиновича із знаменною його життя датою.

Змістовну доповідь про життя і трудову діяльність П. К. Волинського зробив доцент Ю. С. Кобилецький.

— 65 років — мало і надзвичайно багато, — говорить доповідач. — Життя Петра Костянтиновича не відзначається якимись особливими подіями чи пригодами. Проте він — свідок і сучасник значних історичних подій.

В роки становлення Радянської влади т. Волинський працює в освітніх закладах, своєю самовідданою працею сприяючи загальному розвитку країни.

Петро Костянтинович написав багато наукових досліджень, цікавих праць на різні теми. Його роботи перевидуються з року в рік, вони витримали вже десятки видань. Сумлінністю наукового аналізу пройняті всі праці Петра Костянтиновича.

Скромна людина, чуйний товариш, прекрасний знавець своєї справи, П. К. Волинський користується заслуженою повагою і любов'ю серед всіх, хто його знає, з ким він працює.

Від імені присутніх Ю. С. Кобилецький бажає ювіляру доброго здоров'я, енергії і ще багатьох років творчої праці, дальших успіхів у науковій діяльності.

ДО ПІДСУМКІВ ЗИМОВОЇ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ

В нашій країні створені всі умови для навчання молоді: держава відпускає багато коштів для зміцнення матеріальної бази вузів, асигнуються мільйони карбованців на стипендію. Радянські студенти високо цінують піклування партії і уряду про них і відповідають на піклування сумлінним навчанням. Про це свідчать, зокрема, і підсумки зимової екзаменаційної сесії на фізико-математичному факультеті.

З 490 студентів, які склали екзамен, 84 склали їх на «відмінно», 259 — на «добре»

З щирими, теплими привітаннями до ювіляра звернулися: від колективу інституту — Д. Ф. Ніколенко, від Інституту літератури ім. Шевченка АН УРСР — член кореспондент Академії наук УРСР, доктор філологічних наук Є. П. Кирилюк; від кафедри української літератури КДУ — доцент А. О. Ішук, від чехословацьких аспірантів-україністів — М. Мольнар; від Науково-дослідного інституту педагогіки — Н. І. Падалка; від кафедри методики української мови і літератури — Т. Ф. Бугако; від кафедри російської і зарубіжної літератури — Л. М. Карлов; від кафедри російської мови — О. Г. Кириченко; від Вінницького педінституту — М. Присяжнюк; від Запорізького педінституту — С. Бисикало; від Житомирського педінституту — М. Щуренко і ряд інших товаришів.

На адресу ювіляра надійшли десятки телеграм і привітальних листів. Серед них поздоровлення: від Президії Спілки радянських письменників, від поета П. Г. Тичини, від колективу Держлітвидаву України, від редакцій журналів «Дніпро», «Радянська школа», «Література в школі», від редакції газети «Радянська освіта», від академіка О. І. Білецького і багатьох інших організацій і товаришів.

З словом-відповіддю, тепло зустрінутим присутніми, виступив П. К. Волинський.

— Дорогі друзі! — з хвилюванням говорить він. — Я глибоко зворушений тим, що тут відбувається. Чимало почув я приємних відгуків про мою роботу. І приймаю їх як вияв хороших, теплих почуттів. Безперечно, у сьогоднішніх виступах є багато перебільшень, але я запевняю, що буду намагатися стати таким, яким ви мене тут змалювали. Ваша присутність, хороші слова і щирі почуття зобов'язують мене ще краще працювати, виправдати те, чого ви від мене чекаєте. Я багато думаю про шлях, який пройшов. І в моєму житті були, звичайно, не тільки троянди — було багато тернів, колючок. Але моя праця принесла, я добре відчуваю це, певну користь моїй Вітчизні, численній армії педагогів.

Я глибоко зворушений увагою всього інститутського колективу. Щиро дякую! Досягнутими успіхами я зобов'язаний нашому народові, нашій славі, Комуністичній партії, яка створила нам умови для роботи. Піклуйтеся про нас повсякденно. Ще раз велике і сердечне спасибі!

Присутні встають і довго гарно че аплодують ювілярові.

Л. СОПІЛЬНЮК

тації з математичного аналізу. До студентів, які вступили на фізико-математичний факультет у 1957 році, вступили на середню школу. Це показує, що в ряді шкіл вчителі і дирекція ще не виявляють належної вимогливості до знань учнів.

З 22 демобілізованих з лав Радянської Армії та виробничників незадовільні оцінки мають тільки п'ятеро.

Математичні кафедри факультету організували для цих студентів спеціальні додаткові заняття з елементарної математики та консуль-

ванням до сесії, 12 незадовільних оцінок одержали медалісти та ті, що в 1957 навчальному році закінчили середню школу.

Ще показує, що в ряді шкіл вчителі і дирекція ще не виявляють належної вимогливості до знань учнів.

З 22 демобілізованих з лав Радянської Армії та виробничників незадовільні оцінки мають тільки п'ятеро.

Математичні кафедри факультету організували для цих студентів спеціальні додаткові заняття з елементарної математики та консуль-

О. СЕР...

НАПІВПРОВІДНИКІ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ

Справа в тому, що електрони і «дірки» зв'язані в напівпровідниках певними силами, причому в різних напівпровідниках — силами різної величини. Коли такі різні напівпровідники привести в контакт, то в одному випадку електрони можуть вільно переходити з одного напівпровідника в інший, а для оберненого переходу вже треба затратити зовнішню енергію. Це приводить до того, що коли через такий контакт пропускати струм, то при одному його напрямі в контакт виділяється енергія у вигляді тепла, а при другому вбирається, і контакт охолоджується. На цьому принципі побудовані напівпровідникові холодильники, які знайшли вже промислове застосування.

Якщо, навпаки, з'єднати два різноманітні напівпровідники і один з їх контактів нагрівати, а другий охолоджувати, це приведе до розділення зарядів різного знаку, виникне різниця потенціалів, тобто одержимо термоелемент з коефіцієнтом корисної дії порядку 10 процентів, тобто приблизно такий, як у парових машин. Подібні термоелементи для живлення радіоприймача «Родина» в сільських умовах уже декілька років випускає наша промисловість.

Різноманітні й цікаві також і оптичні, магнітні та інші властивості напівпровідників. Так, наприклад, на основі того факту, що прозорість напівпровідника германію для інфрачервоних променів змінюється в

Закінчення. Початок див. у №№ 1 та 2 за 1958 р.

залежності від прикладеної до зразка напруги, є можливість модулювати (змінювати) інтенсивність пучка інфрачервоних променів звуковою частотою, тобто є можливість одержати бездротовий телефон. Одна з ключових моделей такого зв'язку дійсно демонструвалася на Всесоюзній нараді з питань фотоелектричних і оптичних явищ у напівпровідниках у листопаді 1957 року в м. Києві.

З усього вищесказаного видно, що напівпровідники мають цілий ряд таких властивостей, які вигідно відрізняють їх від усіх речовин, живаних у фізиці і техніці раніше. Малі габарити напівпровідникових діодів та триодів, їх довговічність, мала споживна потужність, висока механічна стійкість і багата інших спеціальних якостей привели до того, що тепер радіоприймачі, телевізори і інші радіоапарати починають збирати на напівпровідникових деталях. Лише на основі напівпровідників є можливість розв'язати питання кольорового телебачення.

Напівпровідникам завдячує своїм бурхливим розвитком сучасна кібернетика — ця воїстину чудодійна наука про «розумні» машини, які можуть робити все, починаючи з функцій простого механічного робота і кінчаючи грою в шахові та найскладнішими математичними обчисленнями. В США, наприклад, роботи виконують майже всі операції по обслуговуванню уранових котлів, куди людина не може проникнути через згубні для здоров'я радіоактивні ви-

промінювання. У нас аналогічні роботи виконуються способом дистанційного управління, в основі якого лежить автоматизація всіх процесів виробництва на базі напівпровідникової електроніки.

Тільки на основі напівпровідників виникла реальна можливість створювати штучний мікроклімат, безпосередньо перетворювати ядерну енергію в електричну за допомогою атомних батарей, променисту енергію Сонця — в електричну за допомогою сонячних батарей (батарей фотоелементів), що уже зараз практикується в південних районах нашої країни.

Все це разом з нашими успіхами по запуску двох штучних супутників Землі створює надійні гарантії завоювання Космосу людиною в недалекому майбутньому.

Напівпровідники в СРСР почали вивчатися з 1931 року майже одночасно в Ленінграді (група акад. А. Ф. Иоффе) і Києві (в Інституті фізики АН УРСР). Тепер нараховується вже декілька десятків науково-дослідних установ, в яких ведуться роботи по напівпровідникам, проте ленінградська і київська школи й надалі залишаються ведучими. Радянські вчені внесли значний вклад у розвиток фізики напівпровідників, а з ряду питань (наприклад, у галузі дослідження оптичних і фотоелектричних явищ в напівпровідниках) далеко випередили зарубіжну науку.

В. ДУБЧАК.

Результати практики

У кінці I семестру на дошкільному відділі педагогічного факультету відбулась конференція з питання: підсумки педагогічної практики студентів IV курсу.

Практика проходила на протязі 6 тижнів у педучилищах Харкова, Львова, Дніпропетровська.

На перших кроках самостійного викладання найбільш важким етапом уроку було, як виявилось, опитування слухачів. Окремі практиканти не до кінця з'ясували питання, ставили їх у загальній формі і недосить чітко. Не завжди практиканти достатньо обгрунтовували ту чи іншу оцінку за відповідь, зягували опитування.

Це можна пояснити тим, що під час навчання студентам подавалися необхідні теоретичні знання, але практично не було організовано спостереження цього етапу уроку.

Самостійна практика в училищі, безумовно, дала свої позитивні наслідки. Під кінець практики студенти Н. Потапкіна, М. Мошківська, Л. Коряк, Л. Самардак, Л. Максименко і інші добре оволоділи методикою опитування.

Яскраві враження залишила у студентів постановка виховної роботи в училищах.

Наприклад, у Львівському педучилищі студенти спостерігали регулярне застосування різноманітних форм виховної роботи серед слухачів: бесіди, обговорення фільмів, театральних вистав, проведення екскурсій на підприємства.

— На жаль, — сказала на конференції студентка Л. Яворська, — до проведення деяких форм виховної роботи студенти IV курсу виявились недосить підготовленими, наприклад, до проведення такої форми, як виховна година.

— Багато з нас, — відзначила Л. Яворська, — поставило в туник питання слухачів про те, які форми масової роботи ми знаємо, крім культпоходів, екскурсій, вечорів, конференцій. Отже, в інституті ми повинні більше прищеплювати студентам навички до різноманітних форм культурної роботи з дорослими.

На думку студентки А. Давидчук під час практики студенти дійсно відчули значення фактів, особливо фактів, які взяті безпосередньо з життя, з практики. Набагато кращими, наприклад, були уроки тих студентів, які зуміли використати матеріали з життя дитячих садків.

Інтерес присутніх викликав виступ З. Товстоляк. Вона вказала на необхідність брати на практику свої роботи, виконані у студентських наукових гуртках. Ними жваво цікавляться слухачі і викладачі училища. Доц. О. М. Пещенко, яка керувала практикою у Харківському училищі, відзна-

чила, що загальним недоліком у практиці було невміння опитувати. Іноді студенти не вміли поєднувати знання з різних галузей, наприклад, розшкільної педагогіки і психології.

Керівники практики Б. Н. Зальцман, О. П. Ткаченко, В. І. Коник у своїх виступах поставили питання про необхідність організувати для студентів спостереження уроків в училищах або школах м. Києва до початку активної практики. Відсутність необхідного обладнання на дошкільному факультеті, особливо в таких галузях як образотворча діяльність, ознайомлення з природою, значно погіршує підготовку наших студентів до самостійної роботи, створює в окремих випадках розрив між теоретичними знаннями студентів і практичним життям.

Висловлені на конференції цікаві думки, безперечно, вимагають до себе уваги студентів і викладачів факультету.

Т. ДМИТРЕНКО.

НАШІ ГОСТІ

РОЗШИРЮЮТЬСЯ ДРУЖНІ ЗВ'ЯЗКИ

Під час канікул у нашому інституті побували студенти Московського та Вільнюського педінститутів.

В актовому залі відбувся великий вечір — зустріч студентів братніх республік. Учасники вечора обмінялися теплими словами привіту: «Хай наше знайомство буде початком справжньої міцної дружби!» — гулко лунало в залі. Після урочистої частини відбувся великий самодіяльний концерт, у якому активну участь брали і господарі, і гості.

Хороше виконали московські студенти російський та чеський народні танці, задушевно проспівали «Колыбельную».

З інтересом слухали присутні і виступи викладачів.

Довго в цей вечір у інститутському залі не вщухав веселий гомін, сміх, бадьорі пісні.

З великим інтересом гості, в супроводі друзів-княн, оглянули місто, відвідали театри, музеї, побували в кіно.

Студенти з Вільнюса запросили київських колег до себе в гості.

З теплими посмішками від'їжджали наші друзі до дому.

І. ТОЛСТИХІН.

У зв'язках країни

ПОСИЛЮЄТЬСЯ ЗВ'ЯЗОК З ВІЙСЬКОВИМИ ЧАСТИНАМИ

Готуючи гідну зустріч 40-м роковинам Радянської Армії, колектив педагогічного інституту провів ряд заходів. Останнім часом посилюється зв'язок з військовими частинами. Студентський колектив художньої самодіяльності дав концерт у військовій частині, на комсомольській конференції воїнів.

З 16 по 23 лютого проходив «Тижень Радянської Армії». За цей період в інституті прочитані лекції, проведені бесіди про Радянську Армію, відбулася зустріч студентів з воїнами Радянської Армії.

(Газета «Радянський студент», Кам'янець-Подільський педінститут).

ДОПОМОГА КОЛГОСПАМ

Колектив студентів, викладачів і службовців Ташкентського педінституту ім. Нізамі у минулому році брав активну участь у збиранні багатого врожаю бавовни-сирцю. Колектив працював у дев'яти колгоспах Мирзагульського району.

За два місяці зібрано 2.643,1 тони бавовни і 1.620,9 тони кураку. В середньому кожен студент за період збирання здав 2.116 кг бавовни. Колгоспники високо оцінили студентську допомогу. Понад 700 осіб премійовані різними подарунками — годинниками, відрізами на плаття та костюми і ін.

Колектив педфаку одержав від колгоспу ім. Хрущова телевізор і піаніно, колектив природничо-географічного факультету — телевізор. (Газета «Советский педагог», Ташкентський педагогічний інститут ім. Нізамі).

В ЯРОСЛАВСЬКОМУ педагогічному інституті часто влаштовуються зустрічі з передовиками виробництва, старими більшовиками, вченими, артистами.

На фото: старі більшовики Г. І. Астапкович і В. І. Малишев (який працював телеграфістом у В. І. Леніна) серед студентів інституту.

СПОРТОМ у Московському лісотехнічному інституті захоплюється не тільки мо-

На фото ви бачите одного з найстаріших викладачів цього вузу доцента К. Панютіна — чемпіона СРСР 1957 року серед автолюбителей.

Р. ПАНЬКО.

ВІСТІ З ПЕДПРАКТИКИ Творча радість

Лунає дзвоник... Студентка III курсу Галина Реп'яньська оголошує:

— Урок закінчено! Схвилювана, вона виходить з класу й каже методисту — керівникові педпрактики:

— Ви знаєте, це ж був перший у моєму житті урок! — і, схаменившись, додає: — ну що, як, чи не дуже погано?

Та вона й сама відчуває, що свій перший урок провела добре, краще, ніж сподівалась. Почуття радості від першого творчого успіху сповнює її.

Це ж саме відчувають і її товариші... студенти педфаку Г. Скринник, В. Рожкова, Т. Поляруш після своїх пробних уроків, над якими добре попрацювали. Тут вперше йде в діло, в роботу все засвоєно в інституті за два з половиною роки навчання і фахова підготовка, й дидактика, і окремі методичні прийоми. Хто добре їх вивчав, тому легко й радісно тепер на практиці в школі. І не лише на уроках: у позакласній роботі дуже прида-

лися й знання дитячої літератури, і вміння поводитися з кіноапаратурою...

От у II класі школи № 74 студенти А. Сотниченко і Т. Царенко самостійно провели кіносеанс звукових вузькоплівочних фільмів на теми з життя дітей і природи. Треба було бачити, як раділи малюки-другокласники! Це ж у них буває не часто. Студенти разом з комсомольською організацією школи готували учнів молодших класів до знаменної події — вступу в організацію ювтенят, яка створюється за рішенням VIII пленуму ЦК ВЛКСМ. Школярі стали ювтенятами в день 40-х роковин Радянської Армії — великого свята, яке відмічала школа разом з усім радянським народом.

Так, у студентській практиці переплітається навчальна робота з виховною, з громадською — як це й повинно бути у кожного радянського вчителя.

Спільність ідей, спільність культур

Давня міцна дружба зв'язує народи Чехословаччини і Радянської України. Особливо ця дружба зміцніла в роки Великої Вітчизняної війни у спільній боротьбі проти німецько-фашистських загарбників. Зараз, коли народно-демократична Чехословаччина з успіхом будує соціалізм, творчі зв'язки між нашими країнами стають дедалі ширшими. Обмін студентами, аспірантами і науковими співробітниками, художніми колективами, соціалістичне змагання між окремими підприємствами, спільна робота радянських і чехословацьких вчених над розв'язанням проблем ядерної фізики — все це, безумовно, сприяє ще більшому зближенню двох братніх слов'янських народів.

Свідченням зростаючої дружби двох народів був вечір чехословацької і української музики, організований Київським державним педагогічним інститутом ім. О. М. Горького, Товариством для поширення політичних і наукових знань Української РСР і Українським товариством культурного зв'язку з закордоном, що відбувся 20-го лютого в актовому залі інституту.

На цей урочистий вечір прийшли не тільки студенти нашого інституту і наші чехословацькі друзі, а й студенти та аспіранти інших країн народної демократії, які навчаються в київських вузах, воїни Радянської Армії.

Вечір відкрила вступним словом директор інституту доцент М. М. Підтиченко. Урочисто звучать гімни Чехословацької Республіки, Союзу РСР і Української РСР.

З промовою про чехословацько-українські музичні зв'язки виступив заслужений діяч мистецтв УРСР композитор П. О. Козицький. Про великий інтерес, який виявляють композитори України до музикальної культури братньої Чехословаччини, розповів присутній на вечорі відомий український композитор Платон Майборода.

Герой Радянського Союзу, учасник партизанського руху на території Чехословаччини, кандидат історичних наук т. Клоков і почесний громадянин Чехословаччини, учасник словацького народного повстання т. Яромов поділилися спогадами про визволення Чехословаччини від фашистів, про пам'ятні зустрічі на чехословацькій землі.

Народний художник СРСР В. І. Касіян, науковий працівник Словацької Академії наук, аспірант КДУ Михайло Мольнар, науковий співробітник Інституту історії архітектури Академії архітектури Української РСР т. Логвин зосередили увагу присутніх на тих багатющих культурних скарбах, що їх створив народ Чехословаччини.

Студент III курсу мовно-літературного факультету Штефан Мурга від імені чехословацьких студентів і аспірантів, які навчаються в київських вузах, подякував за цей вечір і висловив впевненість у тому, що тісна дружба, яка встановилася між чехословацькою і радянською молоддю, буде з кожним днем міцніти.

Всі виступаючі висловили думку про те, що назріла потреба створити товариство чехословацько-української дружби.

Після урочистої частини відбувся великий концерт, в якому взяла участь наші студенти.

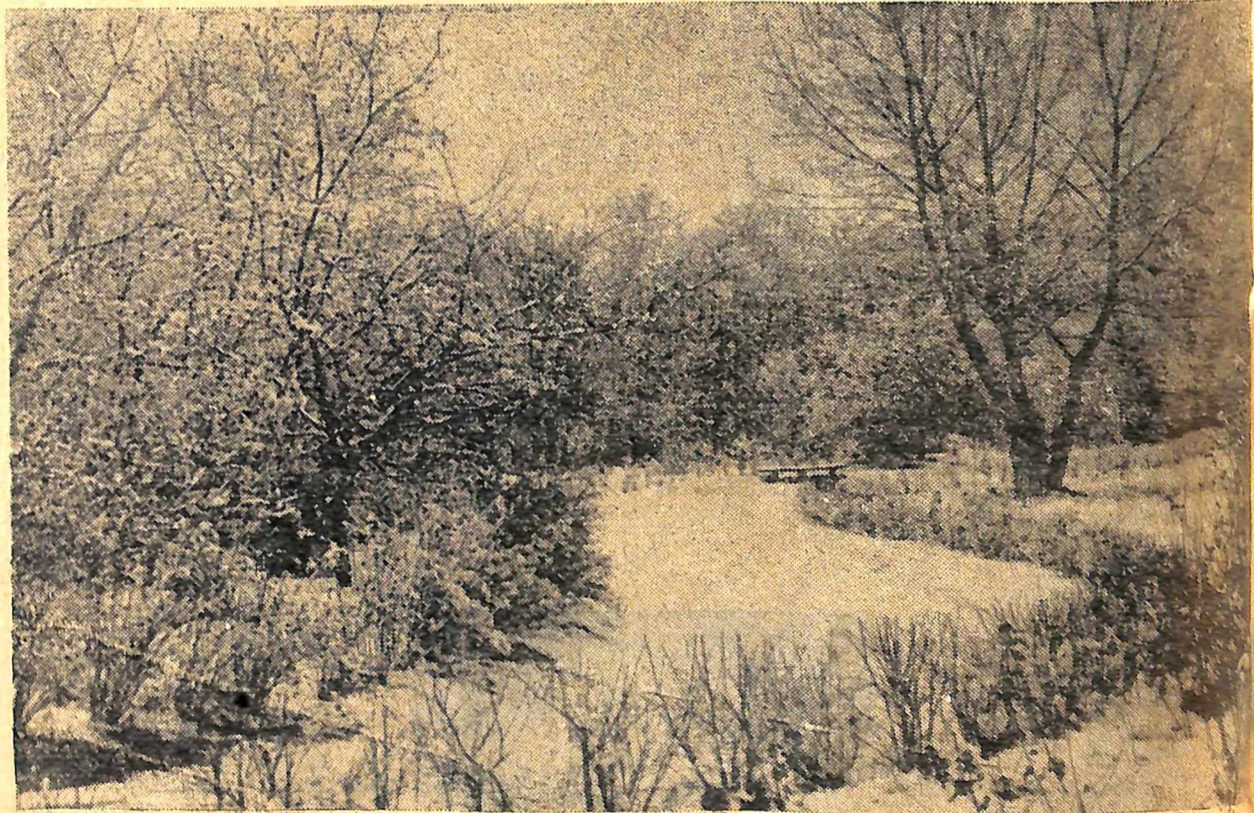
Цікавим був виступ хору хлопчиків I—IV класів, що створений при КДПІ (у складі 65 чоловік). Чехословацьких студентів змінили на сцені учні Київського хореографічного училища, артистів республіканського радіо — воїни Радянської Армії.

В актовому залі була організована велика виставка, де були представлені матеріали про економіку і культуру Чехословаччини; на стендах і в шафах була виставлена музична література двох народів, твори, присвячені українсько-чехословацьким музичним зв'язкам.

На згадку про цей чудовий вечір, який вилився в демонстрацію міцної дружби між двома братніми народами, чехословацьким студентам, які вчаться в нашому інституті, було піднесено подарунки: клавіри опер «Запорожець за Дунаєм», «Наталка Полтавка», твори М. В. Лисенка і твори українських радянських композиторів.

Ю. ПИЛЬНИЙ.

МАЛЬОВНИЧИЙ КИЇВ.

У Ботанічному саду.

Студенти за роботою в червоному кутку гуртожитку № 2.

ДИВНА ПОЗИЦІЯ ТОВАРИША МИРОНОВА

У другому номері газети «За педагогічні кадри» за 1958 р. надрукована стаття доцента М. М. Миронова. Автор говорить про необхідність серйозного ставлення до нової у нашому інституті, зокрема на мовно-літературному факультеті, справи підготовки вихователів для нового типу шкіл. Як відомо, студенти українського відділу зазначеного факультету після закінчення інституту одержать звання вчителя української мови та літератури і як другу спеціальність — звання вихователя школи-інтернату.

Безперечно, і російський відділ цього факультету, і інші два факультети нашого інституту потують не просто викладачів, а викладачів-вихователів. Можливо, що певній частині випускників цих факультетів теж доведеться працювати в школах-інтернатах. Але це не значить, що вони не повинні знати фізики чи математики, чи навіть надавати їм другорядного значення.

Ось чому нас дуже здивувала пропозиція т. Миронова про те, щоб на мовно-літературному факультеті підготовка вихователів була основною спеціальністю, а мова і література — другою.

Це зовсім не означає, що ми проти педагогічної науки, але ж не можна так ставити питання, щоб на факультеті мови і літератури — мова та література були другорядною спеціальністю. Хіба справа в тому, що в інтернаті мало часу приділяють мові та літературі? Це хіба дозволяє гірше знати їх? А чи не навпаки? Адже там доведеться мати справу з мовою та літературою в позаурочний

час. Ми думаємо, що навіть т. Миронов не буде заперечувати того, що для керівництва читанням книг, яке в школі-інтернаті відіграє особливу роль, треба знати літературу, може навіть краще, ніж для проведення уроків.

Товариш Миронов посилає читача до статей про перший досвід практикантів у школах-інтернатах. Що ж, познайомимося з цим досвідом. Уже в першій статті викладача Р. Барун ми зустрінемося із зауваженням про те, що першою вадою в роботі студентів була відсутність багатьох знань, зокрема слабка обізнаність з дитячою літературою. Це так. Наші студенти погано знають дитячу літературу. Але т. Миронов ставить питання так, що вони взагалі повинні менше займатися літературою.

Ми згодні з т. Мироновим, що треба порушувати питання перед Міністерством освіти, але порушувати його треба не в тому напрямку, про який говорить автор статті. Треба говорити про те, що програми педагогічних інститутів зарозуміло звужуються чомусь за рахунок спеціальних дисциплін. В свою чергу ми вважаємо, що частину дуже важливої роботи по підготовці вихователів шкіл-інтернатів треба перекласти на педагогічний факультет, а саме — підготовку вчителів-вихователів початкових класів.

Зрозуміло, що оскільки справа йде про педагогічний інститут, то ми повинні говорити і про методику викладання цих наук у школі. Але хіба не ясно, що для того, щоб їх викладати, треба їх глибоко знати?!

А. ДАНИЛЮК,
І. КРУК.

„ВОЛГА“ — за 5 карбованців

Неухильне зростання матеріального добробуту трудящих створює виключно сприятливі умови для безперервного збільшення народних заощаджень. Більше 37 мільйонів чоловік зберігають в ощадних касах країни понад 63 мільярди карбованців своїх грошових заощаджень. В касі нашого інституту за 1957 рік вклади збільшились на 300 тис. карбованців, а залишок вкладів становив на 1 січня 1958 року — 1.580 тис. карбованців. Ощадна каса за 1957 рік нарахувала нашим вкладникам проценти в сумі понад 42 тис. карбованців.

Це — яскравий показник зростання добробуту народу. Вільні заощадження населення держава використовує в інтересах всього суспільства — на будівництво житлових будинків, шкіл, лікарень, дитячих і культурних закладів. Отже, вкладники ощадних кас мають можливість брати участь у господарському будівництві не тільки особистою працею, але й особистими вільними коштами, сприяючи цим дальшому розквіту нашої Батьківщини. Було б помилкою вважати, що на вклад до ощадної каси доцільно вносити лише великі суми: це невірно. Ощадні каси, приймаючи вклади в будь-якій сумі, допомагають трудящим організувати їх власні бюджети і повніше задовольняти свої матеріальні і культурні потреби. Треба також врахувати, що гроші, які зберігаються вдома, не завжди витрачаються для мети, на яку призначалися. Це веде до того, що придбання необхідної речі відкладається на непевний час. Ін-

ша справа, коли гроші зберігаються в ощадній касі: перш ніж взяти їх звідти, вкладник зайвий раз обмірковує, наскільки це доцільно, витрати робляться обережніше.

Велике значення для держави і трудящих мають грошово-речові лотереї.

У 1958 році на Україні проводиться одна з таких лотерей. Тираж виграшів відбудеться у травні місяці в м. Києві.

Буде розіграно на 30 розрядів 4.200.000 виграшів на суму 120 мільйонів карбованців; у тому числі: речових виграшів — 30.000 на суму 27.833.200 карбованців і 4.170.000 грошових виграшів від 20 до 5000 карбованців на суму 93.166.800 карбованців. Серед речових виграшів — 30 автоматичних «Волга», 150 — «Москвич», 750 мотоциклів і моторолерів, 6000 велосипедів, 6720 швацьких машин, 7560 наручних годинників, 4320 фотоапаратів, 1620 холодильників, 1320 радіол, 120 піаніно, 720 килимів, 300 баянів, 240 магнітофонів, 150 цигейкових шубок. Власник білета, на який припав речовий виграш, може, за своїм бажанням, одержати його вартість грошми.

Грошові виграші (а також гроші замість речових виграшів) виплачуються всіма ощадними касами Української РСР. Видачу речових виграшів провадять торгові організації республіки. Вартість білета 5 карбованців. Білети продаються в ощадній касі, в бухгалтерії КДПІ.

Товариші! Купуйте білети грошово-речової лотереї!

Д. ТОВСТЕНКО,
завідуючий ощадною касою.